

Syyskuun 2023 Inspis-tekstit

KIVINEITO

Metsän reunassa
tukevasti kallellaan keikistellen
seisoo
kivineito
ketä lie odottaa

pukenut päälleen
graniitinharmaan kotelomekon
heittänyt harteilleen
syvävihreän sammalpuuhkan
asetellut kruunuksi
rimpsureunaisen jäkälähatun

tukevasti kallellaan keikistellen
metsän reunassa
seisoo
kivineito
ketä lie odottaa

TK

Kuva: Pirjo Ahlberg

KIVEN TARINA

Minut pantiin silloin portin pieleen. Silloin, kun kaikki oli niin kuin pitikin. Seisoin suorassa. Vartioin. Kun tuli sota, muuttui kaikki. Maa tärähteli. Tuli suuria kuoppia. Pommit rikkoivat. Eivät minua. Melkein kaaduin. Ja tähän jäin. Vinoon! Kuitenkin minua ihailaan. Tiedän. Kauneuteni perustuu vanhuuteeni, olkani paksuun samettiin ja veikeään asentooni. Olen ikuinen.

Pirjo Mellanen

MUUTOSVOIMIA

Minä, Suomen Pisa
takanani aika kisa.
Vanha torni, nyt vallan korni.
Vaik olen vajonnut
eikä kukaan ole aikoihin kajonnut,
oli muinoin aika toinen, elämäni melko moinen.

Annahan, kun kerron!

Isäni mut magmasta siitti,
syntyi hiljaa pyhä riitti.
Vaimot vaelsi,
hieroi kalloa, suurta voimapalloa.
Myöhemmin usea onneansa kiitti.
Voimani roima, oli onnea soiva.
Kurkotin kohti pilviä, vaimot pyöritti silmiä.

Vaan sitten kaikki järisi, kalloni hurjasti tärisi.
Majani mataloi.
Maa nieli, kivet vierii,
minusta tuli nysä.

On oloni uusi ja hempeä, kaikessa uutta lempeä.
Nyt rinnuksia haron kammal ja pitsihatun teki sammal.

Sirkka-Liisa

Pitsihuivi päässä
Sammalkaulus elävänä
Elämä kallellaan ja vinossa
Ikuinen kuitenkin

Outi Pollock

Tahtoisin kulkea kanssasi käsikkäin.
Kulkea puiston käytävää.
Suudella puun takana.
Lempsiä pensaiden varjossa.
Tai ainakin kävellä käsi kädessä kallion luo,
istua penkille ja suukottaa.
Kerran vielä tahtoisin.

Satu Henttonen

kivimies takoo
kivi vitkaan silenee
tien mitaksi
pihaportin pylvääksi
--
piha, pihatie ja tie
kaikki kadonneet
kivi, menneen merkki
sammaleen alla

PHKokkonen

Kiitos upeista teksteistänne!

Valoisaa syksyn
jatkoa!

Kirsi

*Kuva: Raija Kokkola
Valtimo*